

ผลการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการใช้คำถามตามแนวคิดหมวกหกใบ ที่มีต่อพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย*

สุนันท์รัตน์ ตาลบ้านข่อย¹

บัณฑิตา อินสมบัติ² สิริพร ปาณางษ์³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการใช้คำถามตามแนวคิดหมวกหกใบและเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการใช้คำถามตามแนวคิดหมวกหกใบ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 1 จำนวน 24 คน ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนบ้านหนองไม้แดง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการใช้คำถามตามแนวคิดหมวกหกใบมีค่าคะแนนคุณภาพเฉลี่ยเท่ากับ 4.69 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.42 และ 2) แบบสังเกตพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยมีลักษณะเป็นข้อความที่บ่งบอกถึงพฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง จำนวน 9 ข้อ โดยแยกเป็นรายด้านดังนี้ 1) ด้านความรับผิดชอบ 2) ด้านการควบคุมตนเอง 3) ด้านความมีเหตุผล ใช้มาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างระดับพฤติกรรมกับจุดประสงค์เท่ากับ 1.00 มีค่าความเชื่อมั่นของผู้ประเมินเท่ากับ 0.98

ผลการวิจัยพบว่า

1. เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการใช้คำถามตามแนวคิดหมวกหกใบ มีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง ด้านความรับผิดชอบ การควบคุมตนเอง และความมีเหตุผลอยู่ในระดับดีมาก
2. เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการใช้คำถามตามแนวคิดหมวกหกใบ มีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองหลังได้รับการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนได้รับการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: นิทาน, หมวกหกใบ, วินัยในตนเอง, ปฐมวัย

* วิทยานิพนธ์หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, 2559

¹ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, E-mail: sununtareerat2009@hotmail.com

² อาจารย์, คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

³ อาจารย์, คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

The Effect of Story-Telling Activity Supplementary by using Questions Based on six Thinking Hats on Self-Discipline Behavior of Early Childhood Children*

Sununtareerat Tanbankoi¹

Buntita Insombat² Siriporn Panawong³

Abstract

The purpose of research were to study the self-discipline behavior of early childhood children who received the story-telling activity supplementary by using questions based on six thinking hats and compare the self-discipline behavior of early childhood children before and after received the story-telling activity supplementary by using questions based on six thinking hats. The samples were 24 early childhood children from kindergarten 1 studying in second semester academic year 2015 at Bann Nong Mai Dang School, Nakhon Sawan Educational Service Area 1. The samples were selected by cluster random sampling. The instruments used in the research were 1) plans of story-telling activity supplementary by using questions based on six thinking hats with average score of 4.69 and the standard deviation of 0.42 and 2) A students' self-discipline observation form have messages that indicates the self-discipline behavior of 9 items separately as follows. 1) responsibility 2) self - control, and 3) reasoning by used 3-star rating scale with IOC of 1.00 and RAI of 0.98.

The research findings were as follows:

1. Early childhood children who have been given experience by story-telling activity supplementary by using questions based on six thinking hats have self-discipline behavior irresponsibility, self - control, and reasoning at very good level.

2. Early childhood children who have been given experience by story-telling activity supplementary by using questions based on six thinking hats have self-discipline behavior level of post- experience higher than that of pre-experienced at the .05 level of significance.

Keywords: Story-telling, Six thinking hats, Self-discipline, Early childhood

* Research Article from thesis for the Master of Education Degree, Curriculum and Instruction Program, Nakhon sawan Rajabhat University, 2016

¹ Student in Master of Education Degree, Curriculum and Instruction Program, Nakhonsawan Rajabhat University,

E-mail: sununtareerat2009@hotmail.com

² Lecturer, Faculty of Education, Nakhonsawan Rajabhat University

³ Lecturer, Faculty of Education, Nakhonsawan Rajabhat University

ความสำคัญของปัญหาการวิจัย

การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมได้ถูกกำหนดเป็นแกนการศึกษาโดยพัฒนาคนให้เป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 กำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรมจริยธรรม โดยให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545, น.3-7) ซึ่งหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ได้กำหนดจุดมุ่งหมายมาตรฐานคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้เด็กมีพัฒนาการในทุกด้านไปพร้อมกัน ตลอดจนมีคุณธรรมจริยธรรม และมีจิตใจที่ดีงาม (กรมวิชาการ, 2546, น.31) การปลูกฝังรากฐานทางคุณธรรมจริยธรรมของเด็กเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้เติบโตเป็นผู้มีคุณธรรม เด็กปฐมวัยเป็นวัยที่กำลังเริ่มต้นพัฒนาทักษะการคิดในเชิงนามธรรมจึงนับว่าเป็นวัยที่สำคัญต่อการเริ่มต้นส่งเสริมคุณธรรมให้เกิดขึ้นภายในจิตใจ (Augchara Saitepyim, 2012, p.1) ความมีวินัยในตนเองเป็นความสามารถของบุคคลในการควบคุมพฤติกรรมของตนให้ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม (Watinee Juathong, 2013, p.30) นอกจากนี้ยังเป็นการควบคุมตนเองเพื่อให้ประพฤติปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม เป็นการกระทำโดยสมัครใจที่เกิดจากการตระหนักถึงคุณค่าในการปฏิบัติ (Augchara Saitepyim, 2012, p.16) ยิ่งไปกว่านั้นยังทำให้บุคคลเป็นคนดีของสังคมและเพื่อความสงบสุขเป็นระเบียบของสังคม (Pich Khamma, 2012, p.59) การปลูกฝังความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยต้องมีกระบวนการในการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับธรรมชาติของเด็กปฐมวัย โดยใช้นิทานเป็นกิจกรรมที่เหมาะสม เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาเด็กและช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดีให้กับเด็ก ช่วยเสริมสร้างจินตนาการ คุณธรรม จริยธรรมให้แก่เด็ก โดยอาศัยประวัติของความจริง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง หรือแต่งขึ้นตามจินตนาการ เพื่อความสนุกสนานสอดแทรกแง่คิด คติสอนใจและแฝงด้วยการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมอันดีงามเพื่อให้ผู้ฟัง นำไปเป็นแนวปฏิบัติตนที่ดีในการอยู่ร่วมกันในสังคม (Watinee Juathong, 2013, p.10) การฟังนิทานทำให้เด็กได้รับความบันเทิง นิทานเป็นสิ่งที่เด็กสนใจ ถ้ามีการใช้สื่อประกอบการเล่าจะทำให้เด็กเกิดความสนุกสนานผ่อนคลาย มีทัศนคติในทางบวกต่อการเรียน (Augchara Saitepyim, 2012, p.3) จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับการนำนิทานไปใช้ พบว่าการเล่านิทานมีส่วนช่วยส่งเสริมการเรียนรู้และเสริมสร้างพัฒนาการของเด็กได้ทุกด้าน นอกจากนี้ตัวละครในนิทานยังเป็นตัวแบบที่หล่อหลอมพฤติกรรมและบุคลิกภาพของเด็กให้มีคุณธรรมและมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของสังคม ซึ่งการจัดประสบการณ์ตามแนวคิดหวมกหกใบเป็นแนวทางส่งเสริมให้บุคคลไม่ยึดติดกับการคิดแบบใดแบบหนึ่ง แต่จะทำให้รู้จักคิดอย่างรอบคอบ (DeBono, 1986; as cited in Wijita Phandusa, 2008, p.95) โดยการนำสีมาเป็นชื่อหวมกหกเพื่อเป็นสัญลักษณ์ในการสื่อความหมายแทนการคิดด้านต่าง ๆ ซึ่งแต่ละสีจะมีความแตกต่างกัน ลักษณะการคิดจะมีความสัมพันธ์กับความหมายของสีนั้น (DeBono, 1992;

as cited in Sudthatp Juntimangkoon, 2010, p.13-14) นอกจากนี้ยังช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นเนื่องจากการสร้างบรรยากาศด้วยการสวมหมวกสีต่าง ๆ และสามารถจัดลำดับความคิดได้ดี

จากการศึกษาการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการใช้คำถามตามแนวคิดหมวกหกใบ มีประโยชน์สำหรับเด็กปฐมวัยอย่างมาก เมื่อเด็กได้ฟังนิทานแล้ววิเคราะห์สถานการณ์ในนิทานด้วยการใช้คำถามตามสีของหมวกซึ่งสามารถกระตุ้นให้เด็กปฐมวัยรู้จักคิดอย่างเป็นระบบซึ่งสอดคล้องกับ สุวิทย์ มูลคำ (2546, น. 79) กล่าวว่า การจัดประสบการณ์หมวกหกใบช่วยกระตุ้นให้เด็กได้พัฒนาทักษะการคิดอย่างเป็นระบบมีขั้นตอนหลังจากฟังนิทานทำให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการใช้คำถามตามแนวคิดหมวกหกใบที่มีต่อพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และผู้ที่สนใจเกี่ยวกับเด็กปฐมวัยได้นำผลการศึกษาค้นคว้าไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการใช้คำถามตามแนวคิดหมวกหกใบ
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการใช้คำถามตามแนวคิดหมวกหกใบ

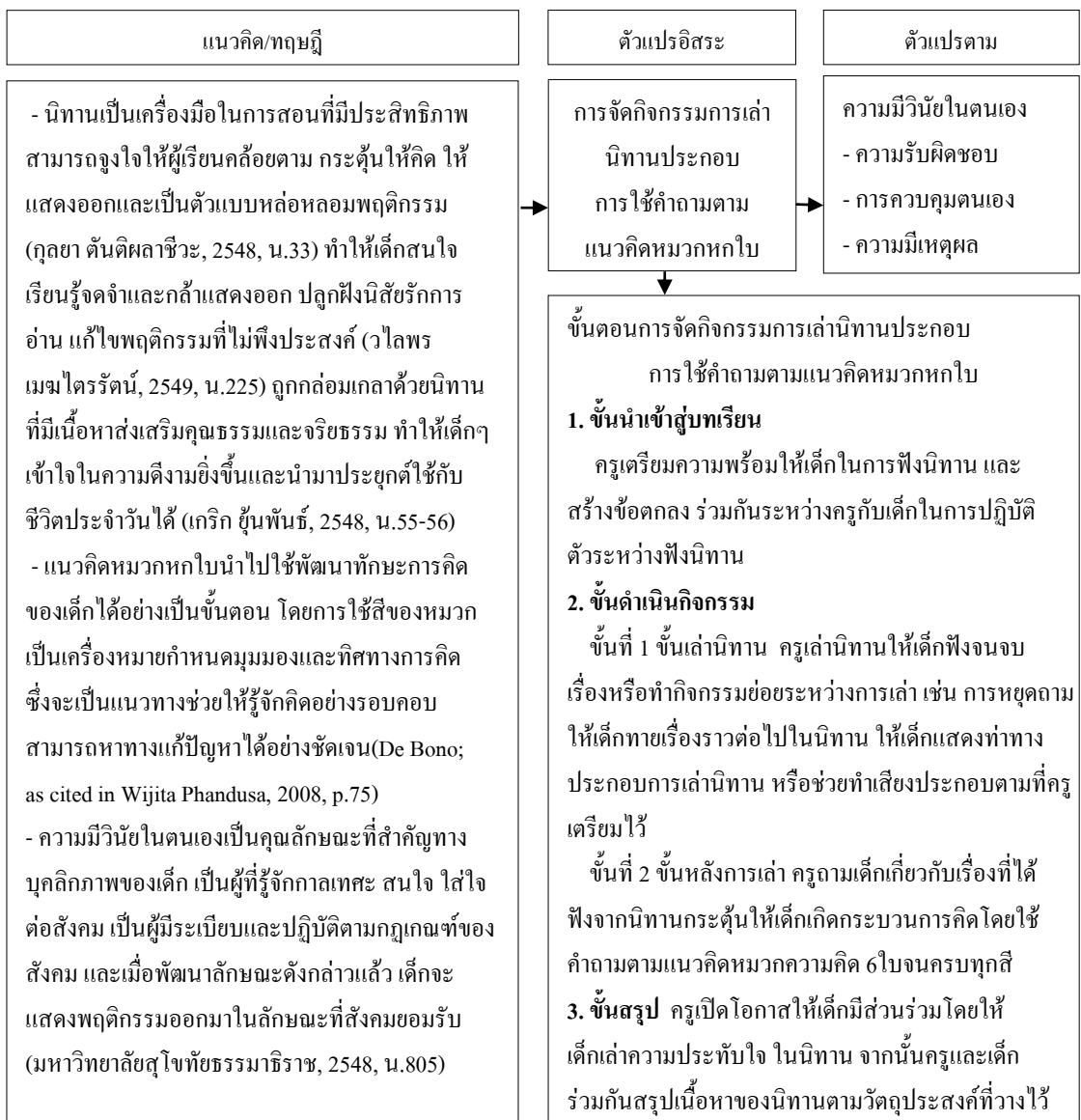
สมมุติฐานในการวิจัย

เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการใช้คำถามตามแนวคิดหมวกหกใบมีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองหลังได้รับการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนได้รับการจัดกิจกรรม

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการใช้คำถามตามแนวคิดหมวกหกใบ พบว่ากระบวนการพัฒนาการคิดด้วยวิธีการตามแนวคิดหมวกหกใบสามารถนำไปใช้พัฒนาทักษะการคิด อารมณ์และความรู้สึกรของเด็กได้อย่างเป็นขั้นตอน โดยการใช้สีของหมวกเป็นเครื่องหมายกำหนดมุมมองและทิศทางการคิด ไม่ยึดติดกับความคิดแบบใดแบบหนึ่ง แต่จะช่วยให้รู้จักคิดอย่างรอบคอบ และสามารถหาทางแก้ปัญหาได้อย่างชัดเจน (De Bono, 1986; as cited in Wijita Phandusa, 2008, p.75) นอกจากนี้ยังพบว่านิทานเป็นเครื่องมือในการสอนที่มีประสิทธิภาพสามารถช่วยให้ผู้เรียนคล้อยตาม กระตุ้นให้คิด กระตุ้นให้แสดงออกและเป็นตัวแบบหล่อหลอมพฤติกรรมต่อการเรียนการสอน (กุลยา ตันติผลาชีวะ, 2548, น.33) และทำให้เด็กสนใจเรียนรู้ จดจำและกล้าแสดงออก ปลุกฝังนิสัยรัก

การอ่าน แก๊ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ (วไลพร เมฆไตรรัตน์, 2549, น.225) ยิ่งไปกว่านั้นผู้ฟังจะถูกล้อมกลาด้วยนิทานที่มีเนื้อหาส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม ทำให้เด็กๆ สามารถประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันได้ (เกริก ชื่นพันธ์, 2548, น.55-56) ความมีวินัยในตนเองเป็นคุณลักษณะที่สำคัญทางบุคลิกภาพของเด็ก ทั้งนี้ผู้ที่มีจะเป็นผู้ที่รู้จักกาลเทศะ สนใจและเอาใจใส่ต่อสังคม เป็นผู้มีระเบียบและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคมและเมื่อใดก็ตามที่เด็กได้พัฒนาลักษณะดังกล่าวแล้วเด็กก็จะแสดงพฤติกรรมออกมาในลักษณะที่สังคมยอมรับทั้งต่อหน้าและลับหลังผู้ใหญ่ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช, 2548, น.805) ผู้วิจัยจึงกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังแสดงในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre-Experimental research) ใช้แผนแบบการวิจัยกลุ่มเดียว ทดสอบก่อนเรียนและทดสอบหลังเรียน (One-group Pretest – Posttest Design) ซึ่งมีรายละเอียดของการดำเนินการวิจัย ที่จะนำเสนอ ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 1 โรงเรียนในกลุ่มพหุหะภาติ อำเภอยะหริ่ง จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 จำนวน 12 โรงเรียน จำนวน 14 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 198 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนบ้านหนองไม้แดง อำเภอยะหริ่ง จังหวัดนครสวรรค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 โดยการจับฉลาก จำนวน 1 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียน 24 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการใช้คำถามตามแนวคิดหมวกหกใบ

ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มีเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัยทั้งสิ้น 2 ฉบับ มีรายละเอียดการพัฒนาเครื่องมือแต่ละฉบับดังนี้

1. แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการใช้คำถามตามแนวคิดหมวกหกใบ เป็นแผนการจัดกิจกรรมที่สร้างขึ้นโดยศึกษานิเทศก์จำนวน 30 เรื่อง และเลือกเรื่องที่มีเนื้อหาส่งเสริมความมีวินัยในตนเองโดยเลือกพิจารณาเรื่องที่เหมาะสมกับวัยของเด็ก มีตัวละครไม่มาก เนื้อหาไม่ยาวและยากเกินไป ให้ความสนุกสนานและช่วยส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมให้กับเด็ก ด้านความรับผิดชอบ เช่น กระรอกน้อยไม่มีระเบียบ ด้านการควบคุมตนเอง เช่น ลูกบอลของข้าวปั้นและด้านความมีเหตุผลเช่น จะเข้เอื่อยากเลี้ยวขวา นำมาจัดทำแผนการจัดกิจกรรมจำนวน 30 แผน โดยมีขั้นตอนในการจัดกิจกรรม คือ 1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียนเป็นการเตรียมความพร้อมของเด็กในการฟังนิทาน สร้างข้อตกลงในการปฏิบัติตัวระหว่างฟังนิทาน 2) ขั้นดำเนินกิจกรรม ประกอบด้วย ขั้นเล่านิทาน ครูเล่านิทานให้เด็กฟังจนจบเรื่องหรือทำกิจกรรมย่อยระหว่างการเล่า เช่น การหยุดถามเกี่ยวกับเรื่องราวต่อไปในนิทาน การแสดงท่าทางหรือท่าเสียงประกอบการนิทาน และขั้นหลังการเล่า ครูถามเด็กเกี่ยวกับเรื่องที่ได้อ่านจากการเล่านิทานโดยครูกระตุ้นให้เด็กเกิดกระบวนการคิดโดยใช้คำถามตามแนวคิดหมวกหกใบจนครบทุกสีซึ่งหมวกสีขาว

หมายถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเนื้อเรื่องในนิทาน หมวกสีแดงหมายถึง ความรู้สึก อารมณ์ที่มีต่อตัวละคร
ในนิทาน หมวกสีดำ หมายถึง ความรู้สึกทางลบ หรือการซื้อเสีย ข้อผิดพลาดจากการกระทำของตัวละคร
หมวกสีเหลือง หมายถึง ความคิดทางบวก ให้กำลังใจ หรือประโยชน์ที่ได้รับจากการฟังนิทาน หมวก
สีเขียว หมายถึง ความคิดสร้างสรรค์ ความคิดใหม่ๆ ที่มีความเป็นไปได้ หมวกสีฟ้าหมายถึง การควบคุม
หรือจัดระบบความคิดเป็นการสรุปเนื้อหาที่ได้รับจากการฟังนิทาน 3) ขั้นสรุป ครูให้เด็กมีส่วนร่วม โดย
ให้เล่าความประทับใจในนิทาน จากนั้นครูและเด็กร่วมกันสรุปเนื้อหาของนิทานและการนำไปประยุกต์ใช้
ในชีวิตประจำวัน โดยใช้เวลาในการจัดกิจกรรม 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที จำนวน
15 ชั่วโมง ผู้วิจัยนำแผนการจัดกิจกรรมให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาปฐมวัย 3 คน ประเมินความเหมาะสม
เรื่องความชัดเจน ความถูกต้องของเนื้อหา ความสอดคล้องของจุดประสงค์ กิจกรรมในแต่ละขั้นตอน
เนื้อหาและความสอดคล้องขององค์ประกอบต่าง ๆ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยคุณภาพของแผนเท่ากับ 4.69

2. แบบสังเกตพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองมีลักษณะเป็นข้อความที่บ่งบอกถึงพฤติกรรม
ความมีวินัยในตนเอง จำนวน 9 ข้อ โดยแยกเป็น 3 ด้านคือ ด้านความรับผิดชอบ ด้านการควบคุมตนเอง
และด้านความมีเหตุผล ใช้มาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ โดยกำหนดจุดประสงค์และโครงสร้างของ
แบบสังเกตโดยมีลักษณะเป็นข้อความที่บ่งบอกถึงพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองโดยแยกเป็นรายด้าน
ด้านความรับผิดชอบประกอบด้วย การเก็บของเล่นของใช้เข้าที่เรียบร้อย การตั้งใจทำงานที่ได้รับ
มอบหมายและการทำงานเสร็จทันเวลา ด้านการควบคุมตนเองประกอบด้วย การปฏิบัติตามข้อตกลง
การอดทนรอคอยสิ่งต่างๆและการไม่แย่งสิ่งของของผู้อื่น ด้านความมีเหตุผลประกอบด้วย การเลือก
ตัดสินใจกระทำที่เหมาะสม การบอกสาเหตุของการกระทำได้และการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
โดยมีเกณฑ์การพิจารณาให้คะแนน พฤติกรรมความมีวินัยในตนเองดังนี้คือ ระดับ 3 หมายถึงเด็กแสดง
พฤติกรรมได้ด้วยตนเอง ระดับ 2 หมายถึงเด็กแสดงพฤติกรรมได้โดยมีครูและเพื่อนเป็นผู้ชี้แนะ
บางครั้ง และระดับ 1 หมายถึงเด็กแสดงพฤติกรรมได้โดยมีครูและเพื่อนเป็นผู้ชี้แนะทุกครั้ง โดยใช้
เกณฑ์ในการแปลความหมายพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองดังนี้ ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.00 มีพฤติกรรม
อยู่ในระดับดีมาก ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 มีพฤติกรรมอยู่ในระดับดี ค่าเฉลี่ย 0.50 – 1.49 มีพฤติกรรมอยู่ใน
ระดับพอใช้ และค่าเฉลี่ย 0.00 – 0.49 มีพฤติกรรมอยู่ในระดับปรับปรุง ผู้วิจัยนำแบบสังเกตพฤติกรรม
ความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาปฐมวัย 3 คน เพื่อตรวจสอบความตรง
เชิงโครงสร้าง นำความคิดเห็นที่ได้รับจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความ
สอดคล้องเป็นรายข้อ จำนวน 9 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างระดับพฤติกรรมกับจุดประสงค์
เท่ากับ 1.00 และหาค่าความเที่ยงของผู้สังเกตโดยการนำแบบสังเกตไปทดลองใช้ (Try out) กับเด็ก
ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 33 คน มีผู้สังเกต 2 คน โดยเป็นผู้วิจัย 1 คน และผู้ช่วยวิจัย

1 คน ใช้ดัชนีความสอดคล้องของผู้สังเกต RAI (Burry – Stock; as cited in Nirada Jankhetkan, 2014, p. 62) ได้ค่าความเชื่อมั่นของผู้ประเมิน RAI เท่ากับ 0.98

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบแผนการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre-Experimental research) ใช้แผนแบบกลุ่มเดียว ทดสอบก่อนและหลังเรียน (One-group Pretest – Posttest Design) ซึ่งมีรายละเอียดขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัยทำการสังเกตพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยก่อนการทดลองในสัปดาห์แรกที่ทำการทดลองโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานประกอบการใช้คำถามตามแนวคิดหมวดหกใบ ขึ้นหลังการเล่านิทานเป็นการทบทวนเรื่องราวของนิทานโดยการตอบคำถามตามแนวคิดหมวดหกใบที่ผู้วิจัยเตรียมไว้ ในการทำกิจกรรมแบบกลุ่ม ผู้วิจัยจะเป็นผู้แบ่งกลุ่มให้กับเด็ก และให้เด็กแต่ละกลุ่มได้ทำกิจกรรมที่เตรียมไว้ โดยผู้วิจัยเป็นผู้กำหนดกิจกรรมในแต่ละวันให้กับเด็ก เช่นการวาดภาพจากนิทาน การให้เด็กออกมาแสดงบทบาทสมมุติ และการให้เด็กออกมาเล่านิทานที่ตนได้ฟังหน้าชั้นเรียน
2. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองด้วยการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการใช้คำถามตามแนวคิดหมวดหกใบ ใช้เวลาทดลอง 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 30 นาที ในกิจกรรมเสริมประสบการณ์ เวลา 9.30 – 10.00 น.
3. เมื่อดำเนินการทดลองครบ 6 สัปดาห์ ในสัปดาห์สุดท้ายผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัยทำการสังเกตพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย โดยการสังเกตพฤติกรรมหลังการทำกิจกรรมขึ้นหลังการเล่านิทานในช่วงกิจกรรมหลัก 6 กิจกรรม จำนวน 10 ครั้ง แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการสังเกตไปทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยดังนี้

1. การศึกษาพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการใช้คำถามตามแนวคิดหมวดหกใบโดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำมาหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานดังปรากฏผลดังตารางที่ 1

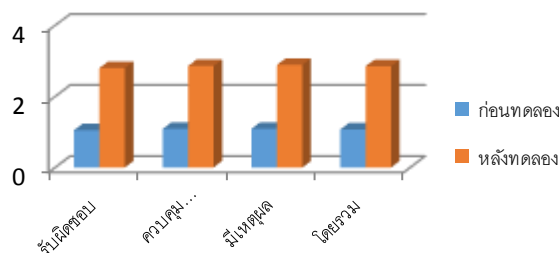
ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย ที่ได้รับการจัดกิจกรรมโดยรวมและรายด้านก่อนและหลังการจัดกิจกรรม

พฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย	ก่อนการทดลอง			หลังการทดลอง		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านความรับผิดชอบ	1.05	0.25	พอใช้	2.80	0.41	ดีมาก
2. ด้านการควบคุมตนเอง	1.09	0.29	พอใช้	2.86	0.37	ดีมาก
3. ด้านความมีเหตุผล	1.09	0.29	พอใช้	2.89	0.35	ดีมาก
รวมเฉลี่ย	1.07	0.25	พอใช้	2.85	0.38	ดีมาก

จากตารางที่ 1 พบว่า พฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยทั้ง 3 ด้าน ก่อนได้รับการจัดกิจกรรมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.05 – 1.09 แสดงว่าเด็กมีพฤติกรรมอยู่ในระดับพอใช้ทุกพฤติกรรม โดยมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.25 – 0.29

เมื่อพิจารณาพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย หลังการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการใช้คำถามตามแนวคิดหรวกหีบทั้ง 3 พฤติกรรม พบว่า ด้านความมีเหตุผลมีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ 2.89 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.35 ด้านการควบคุมตนเอง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.86 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.37 และด้านความรับผิดชอบมีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุดเท่ากับ 2.80 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.41

จากนั้นผู้วิจัยได้นำค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยในแต่ละด้านทั้งก่อนการจัดกิจกรรมและหลังการจัดกิจกรรมมาเปรียบเทียบให้เห็นการเปลี่ยนแปลง โดยแสดงในรูปของแผนภูมิดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการใช้คำถามตามแนวคิดหรวกหีบ

จากภาพที่ 2 พบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยโดยรวมทุกด้านหลังได้รับการจัดกิจกรรมมีการเปลี่ยนแปลงสูงขึ้น โดย พฤติกรรมความมีวินัยในตนเองด้านความมีเหตุผลมีค่าสูงที่สุด มีค่าเฉลี่ย 2.89 รองลงมาคือด้านการควบคุมตนเอง มีค่าเฉลี่ย 2.86 และด้านความรับผิดชอบมีค่าเฉลี่ย 2.80 ตามลำดับ

2. การเปรียบเทียบพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยก่อนและ หลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นทานประกอบการใช้คำถามตามแนวคิดหมวดหกใบ โดยใช้การทดสอบอันดับที่มีเครื่องหมายกำกับของวิลคอกสัน

2.1 เปรียบเทียบพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย ด้านความรับผิดชอบก่อนและ หลังการจัดกิจกรรมการเล่นทานประกอบการใช้คำถามตามแนวคิดหมวดหกใบ ปรากฏผลดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย ด้านความรับผิดชอบก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่นทานประกอบการใช้คำถามตามแนวคิดหมวดหกใบ

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S.D.	T
ก่อนการทดลอง	24	1.05	0.25	
หลังการทดลอง	24	2.80	0.41	0*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05, $T_{(24,0.05)} = 91$

จากตารางที่ 2 พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นทานประกอบการใช้คำถามตามแนวคิดหมวดหกใบมีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยด้านความรับผิดชอบหลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 เปรียบเทียบพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย ด้านการควบคุมตนเองก่อน และ หลังการจัดกิจกรรมการเล่นทานประกอบการใช้คำถามตามแนวคิดหมวดหกใบ ปรากฏผลดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยด้านการควบคุมตนเองก่อนและ หลังการจัดกิจกรรมการเล่นทานประกอบการใช้คำถามตามแนวคิดหมวดหกใบ

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S.D.	T
ก่อนการทดลอง	24	1.09	0.29	
หลังการทดลอง	24	2.86	0.37	0*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05, $T_{(24,0.05)} = 91$

จากตารางที่ 3 พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นประกอบการใช้คำถามตามแนวคิดหมวดหกใบมีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยด้านการควบคุมตนเองหลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 เปรียบเทียบพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย ด้านความมีเหตุผลก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่นประกอบการใช้คำถามตามแนวคิดหมวดหกใบ ปรากฏผลดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยด้านความมีเหตุผลก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่นประกอบการใช้คำถามตามแนวคิดหมวดหกใบ

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S.D.	T
ก่อนการทดลอง	24	1.09	0.29	
หลังการทดลอง	24	2.89	0.35	0*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05, $T_{(24, 0.05)} = 91$

จากตารางที่ 4 พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นประกอบการใช้คำถามตามแนวคิดหมวดหกใบมีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย ด้านความมีเหตุผลหลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4 เปรียบเทียบพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองโดยรวมของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่นประกอบการใช้คำถามตามแนวคิดหมวดหกใบ ปรากฏผลดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองโดยรวมของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่นประกอบการใช้คำถามตามแนวคิดหมวดหกใบ

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S.D.	T
ก่อนการทดลอง	24	1.07	0.25	
หลังการทดลอง	24	2.85	0.38	0*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05, $T_{(24, 0.05)} = 91$

จากตารางที่ 5 พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นประกอบการใช้คำถามตามแนวคิดหมวดหกใบมีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองโดยรวมของเด็กปฐมวัย หลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

1. เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นตามประกอบการใช้คำถามตามแนวคิดหมวดหกใบมีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองโดยรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านความรับผิดชอบ ด้านการควบคุมตนเอง และด้านความมีเหตุผลอยู่ในระดับดีมาก โดยพฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง ด้านความมีเหตุผลมีค่าสูงที่สุด รองลงมาคือด้านการควบคุมตนเอง และด้านความรับผิดชอบตามลำดับ

2. เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นตามประกอบการใช้คำถามตามแนวคิดหมวดหกใบมีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองหลังได้รับการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนได้รับการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1. พฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยหลังการจัดกิจกรรมการเล่นตามประกอบการใช้คำถามตามแนวคิดหมวดหกใบมีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับดีมากทุกด้านเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเด็กเกิดการเรียนรู้จากการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมรอบกาย การเรียนรู้เกิดขึ้นได้โดยการสังเกตหรือการเลียนแบบจากตัวแบบ ในขณะที่เด็กสังเกตเฝ้ามองหรือรับรู้ซึ่งเกิดในกระบวนการเรียนรู้การถ่ายทอดทางสังคมเป็นกระบวนการหนึ่งที่สำคัญของทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเชิงพุทธิปัญญาของบันคูลา (Pich Khamma, 2012, p.65 - 66) การเล่นที่มีตัวละครเกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมใกล้ตัวเด็กเป็นตัวแบบสำคัญที่ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ มีเนื้อหาสนุกสนาน เนื้อเรื่องกระชับมีภาพประกอบสวยงาม มีความสนุกสนานเร้าความสนใจของเด็ก ทำให้เกิดความเพลิดเพลินในขณะที่ฟัง ส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัย ให้ขบคิดและคิดเตือนใจ ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย สอดคล้องกับ วไลพร เหมไตรรัตน์ (2549, น.223) กล่าวถึงประโยชน์ของการเล่นที่ช่วยแก้ไขพฤติกรรมบางอย่างที่ไม่พึงประสงค์ นอกจากนี้ วิเชียร เกษประทุม (2550, น. 9 - 10) ยังกล่าวว่าการเล่น ให้ขบคิดและคิดเตือนใจ ช่วยปลูกฝังคุณธรรมต่างๆ ที่สังคมพึงประสงค์ให้แก่ผู้ฟัง เช่น ให้ข้อสัจย์ ให้เชื่อผู้ใหญ่ ให้พูดไพเราะอ่อนหวาน ให้ขยันขันแข็ง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย Augchara Saitepyim (2012) ได้ศึกษาผลการจัดประสบการณ์ด้วยกิจกรรมการเล่นที่มีต่อพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย ผลการวิจัยพบว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์ด้วยกิจกรรมการเล่นมีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับสูง ยิ่งไปกว่านั้นยังสอดคล้องกับ Nirada Jankhetkan (2014) ได้ศึกษาผลการจัดประสบการณ์การเล่นที่มีต่อพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย ผลการวิจัยพบว่า เด็กที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่นมีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับเหมาะสม

2. พฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย หลังได้รับการจัดกิจกรรมสูงขึ้นกว่าก่อน ได้รับการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในพฤติกรรมโดยรวมและรายด้านเป็นไปตาม สมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการใช้คำถามตามแนวคิด หมวกหกใบ เป็นกระบวนการที่ส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับเด็ก การเล่านิทานที่มีเนื้อหาสอดแทรก ความมีวินัยในตนเองและสื่อออกมาทางตัวละครที่เป็นตัวแบบ มีลักษณะนิสัย พฤติกรรมและการกระทำ ซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของเด็กปฐมวัยสอดคล้องกับทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก ระบุ ประเภทของความคิดทางจริยธรรมไว้ 3 ระดับ ซึ่งในเด็กปฐมวัยอยู่ในระดับก่อนเกณฑ์อายุ 2-10 ปี เด็กยึดเหตุผลจากการลงโทษ และการอนุโลมตามที่มีอำนาจเหนือกว่าอย่างโต้เถียงไม่ได้ การกำหนดว่า สิ่งใดดีหรือไม่ดีนั้นขึ้นอยู่กับผลที่ตามมาทางกาย โดยไม่เกี่ยวกับความหมายหรือคุณค่าของมนุษยชาติ การกระทำที่ถูกต้อง ประกอบด้วยการกระทำซึ่งตนเองพอใจ และบางครั้งบางคราวก็ทำให้ผู้อื่นพอใจด้วย มีพื้นฐานของความยุติธรรม การตอบแทนและการแบ่งปันส่วนเท่ากันแต่เด็กยังตีความหมายของพื้นฐาน เหล่านี้ออกมาในแง่ของผลทางกายและการปฏิบัติทางกาย (Pich Khamma, 2012, p.63 - 64) ประกอบกับการใช้คำถามตามแนวคิดหมวกหกใบที่เน้นให้เด็กรู้จักการคิดอย่างเป็นระบบ ช่วยให้เด็กปฐมวัยมอง ประเด็นต่างๆ ได้หลายแง่มุม โดยไม่เกรงกลัวการถูกวิพากษ์วิจารณ์ มีอิสระ เสรีภาพในการคิด เพราะผู้ที่ คิดสามารถที่จะแสดงความคิดเห็นของตนเองอย่างเต็มที่ ซึ่งสอดคล้องกับสุขสันต์ หาดคำ (2553, น. 27) กล่าวถึงประโยชน์ของแนวคิดหมวกหกใบ ช่วยให้บุคคลมองประเด็นต่าง ๆ ได้หลายแง่มุม โดยไม่เกรง กลัวการถูกวิพากษ์วิจารณ์ มีอิสระ เสรีภาพในการคิด เพราะผู้ที่คิด สามารถที่จะแสดงความคิดเห็นของ ตนเองอย่างเต็มที่ โดยไม่ยึดติดอยู่กับความคิดด้านใดด้านหนึ่ง หรือการมีอคติ การสร้างกฎระเบียบในการ ใช้ความคิดร่วมกันระหว่างคนหลายคน ทำให้เกิดความคิดร่วมกันที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ Wijita Phandusa (2008) ได้ศึกษาผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้นิทานคุณธรรม ควบคู่กับการใช้คำถามหมวกความคิดหกใบ ที่มีต่อพฤติกรรมจริยธรรมของเด็กปฐมวัย ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้นิทานคุณธรรมควบคู่กับการใช้คำถามหมวก ความคิดหกใบ มีพฤติกรรมจริยธรรมหลังเรียนอยู่ในระดับดีมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ในการจัดกิจกรรมควรมีผู้ช่วยหรือครูพี่เลี้ยงช่วยควบคุมดูแลให้การจัดกิจกรรมเป็นไป ด้วยความเรียบร้อย เพราะเด็กปฐมวัยมีความสนใจในระยะเวลาสั้นๆ ซึ่งเป็นไปตามวุฒิภาวะ ความพร้อมและ ธรรมชาติของเด็กปฐมวัย

2. ควรมีการสร้างข้อตกลงร่วมกันในการจัดกิจกรรมระหว่างผู้วิจัยกับเด็กปฐมวัยทั้งก่อนทำกิจกรรม ระหว่างการทำกิจกรรมและหลังการทำกิจกรรม เนื่องจากเด็กปฐมวัยมีความสนใจสั้น ผู้วิจัยต้องคอยย้ำ ช้าทวนกฎกติกาการอยู่ร่วมกันบ่อยๆ เพื่อการจัดการบริหารชั้นเรียนเป็นไปด้วยความเรียบร้อย การดำเนินการวิจัยจะได้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเล่านิทานที่มีต่อตัวแปรอื่นๆ เช่น ความกล้าแสดงออก ความเชื่อมั่นในตนเอง ภาวะความเป็นผู้นำผู้ตาม และการยอมรับนับถือตนเอง เป็นต้น
2. ควรมีการสำรวจพัฒนาการของเด็กปฐมวัยด้านอื่นๆ ก่อนที่จะพัฒนาสื่อการสอนเพื่อให้สามารถนำไปใช้ได้จริงและตรงตามความต้องการ
3. ควรมีการศึกษาเพื่อติดตามผลระยะยาวหรือการศึกษาความคงทนของพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2546). *หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546*. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- กุลยา ตันผลผลาชีวะ. (2548). *การจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย*. กรุงเทพฯ: เอดิสัน เพรส โปรดักส์.
- เกริก ชื่นพันธ์. (2548). *การเล่านิทาน*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วไลพร เมฆไธรัตน์. (2549). *การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย*. นครสวรรค์: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2551). *วิธีวิทยาการวิจัย*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วิเชียร เกษประทุม. (2550). *100 การละเล่นของเด็กไทย*. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2541). *รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540*. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2547). *คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 (สำหรับเด็กอายุ 3-5 ปี)*. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- สุขสันต์ หาดคำ. (2553). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพระพุทธศาสนา เรื่อง เบญจศีล เบญจธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบหมวดหกใบ และการจัดการเรียนรู้แบบเบญจขั้น*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการจัดการการเรียนรู้). มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา, พระนครศรีอยุธยา.

สุวิทย์ มูลคำ, และอรทัย มูลคำ. (2546). 21 วิธีการเรียนรู้ : เพื่อพัฒนากระบวนการคิด. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

Amoriggi, H. (1981, December).The effect of story-telling on young children's sequencing ability. *Dissertation Abstracts International*, 1366A – 1367A.

Clore , G.L., & Bray. M.B. (1978). The effect of children & stories on behavior and attitudes modeling and values classification in kindergarten. *Journal of Environment Education*, 36, 107-116.

Dixon, D.J.J, & Salts, E. (1977). Training disadvantaged preschoolers on various fantasy activities effects on cognitive functioning and impulse control. *Child Development*, 2, 367-379.

Hoffman, M.L. (1970). Morale development. In P.H. Ussen, Ed. Carmichael's manual of child development. p. 286. New York: John Wiley & Son.

Morris, T. , et al. (2000). Using children stories promote peace in classroom. *Early Childhood Education Journal*. Retrieved from ABI/INFROM, Item: 10823301.

Nirada Jankhetkan. (2014). *The effect of learning experience by using storytelling activities on self-discipline behavior of early childhood children*, Master's thesis (Curriculum and Instruction management) Nakhon Sawan Rajabhat University, Nakhon Sawan.

Pich Khamma. (2012). *A moral learning management model based on constructivists for develop self-discipline behavior of preschool children*, Doctoral dissertation (Educational and learning management) Nakhon Sawan Rajabhat University, Nakhon Sawan.

Sudthatp Juntimangkoon. (2010). *A study on the academic achievement in the social studies and the critical thinking of mathayomsuksa 3 student's learning by the six thinking hat technique*, Master's thesis (Secondary education). Srinakharinwirot University, Bangkok.

Watinee Juathong. (2013). *The Effect of story-telling activities on the preschoolers' discipline*, Master's thesis (Early childhood education) Phetchaburi Rajabhat University, Phetchaburi.

Wijita Phandusa. (2008). *The results of story telling with six thinking hats learning experiences on ethic behaviors of young children*. Master's thesis (Curriculum and Instruction). Thaksin University, Songkha.

